

“Ik kies nooit voor genres of projecten, maar voor mensen”

Bruno Vanden Broecke

- ° Sint-Niklaas, 1974
- Alumnus kandidaat klassieke talen, 1994
- Acteur, theatermaker en muzikant
- Getrouwd, vader van drie zonen
- Brak op televisie door als Sammy Tanghe in *Het Eiland*
- Speelt dit najaar de monoloog *Socrates* in het theater

Bruno Vanden Broecke kennen we vooral als uitmuntend acteur van theater, film en televisie. Zijn acteerprestaties staan in het collectieve geheugen gegrift van vele Vlamingen. Denken we maar aan Sammy Tanghe uit *Het Eiland*, witte pater André Vervecke in *Missie* of beveiligingsagent Dirk Porrez uit *Safety First*. Maar Vanden Broecke is ook alumnus klassieke talen aan onze universiteit. En zanger van *De Bretellen*. En vader van drie. En taalvirtuoos. En bovenal verschrikkelijk veelzijdig.

TEKST **KATRIEN VERREYKEN**
FOTO **JESSE WILLEMS**

Het belooft een druk najaar te worden voor acteur en alumnus klassieke talen Bruno Vanden Broecke. In de zomer gingen de opnames voor de eerste *Safety First*-film van start, waarin Vanden Broecke, Ruth Beeckmans, Matteo Simoni en Ben Segers de beveiligingsagenten Dirk, Ingrid, Smos en Luc spelen die de VIP-ruimte op Tomorrowland moeten beveiligen. Maar hoe veel *dedication* ze ook aan de dag leggen, het lijkt helemaal fout te lopen.

Op 29 september gaat zijn monoloog *Socrates* in première in Amsterdam. Veertig jaar na Julien Schoenaerts brengt Vanden Broecke een van de meest legendarische filosofen uit de geschiedenis weer tot leven: leermeester van Plato, uitvinder van de socratische methode, door het Orakel van Delphi bestempeld als de meest wijze mens ter wereld omdat hij 'weet dat hij niets weet'.

Luis in de pels

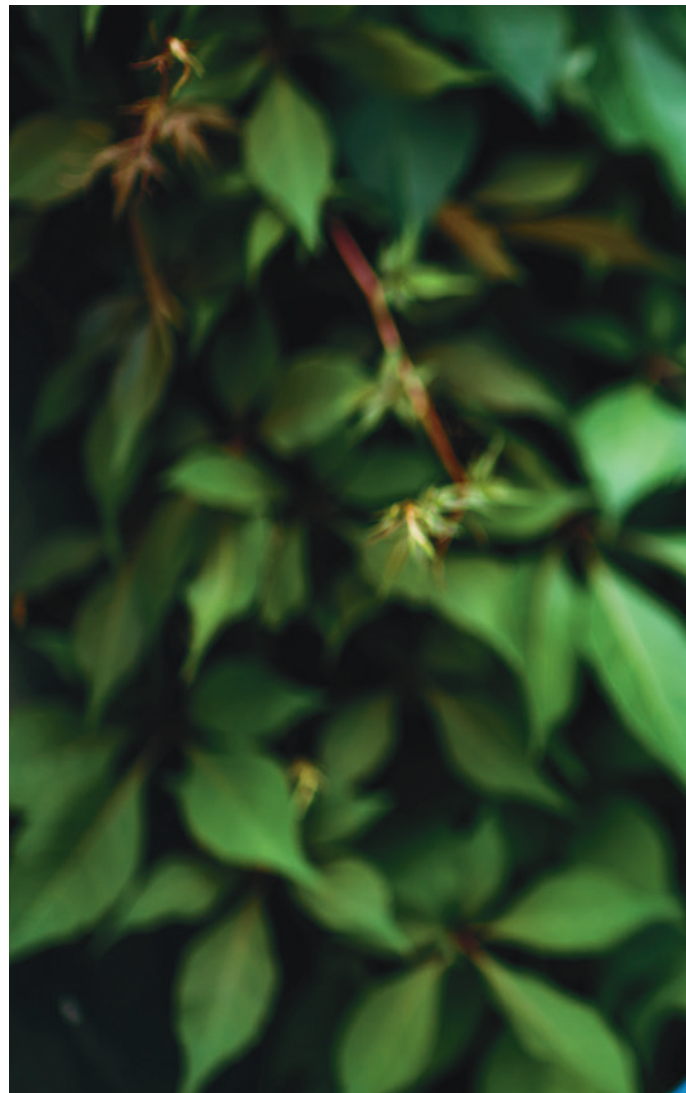
"Toen Stefaan Van Brabandt – die de tekst schreef – me vroeg of ik Socrates wilde spelen, heb ik geen seconde gearzeld", vertelt Vanden Broecke. "Ik vind het een hele eer om die mens te mogen vertolken en zijn denkbeelden te mogen uitspreken. Het grootste gevecht dat ik geleverd heb, is hoe ik Socrates gestalte zou geven. Hij was immers een zonderlinge man die de Atheense bevolking op de markt aan het denken zette door op een ironische manier provocerende vragen te stellen die hun vooroordelen en overtuigingen ondermijnden. Als je op een podium staat en je praat tegen mensen,

moet je dan over je filosofie praten of echt in dialoog met het publiek gaan, zoals Socrates dat 2400 jaar geleden deed? 't Wordt wellicht een combinatie van de twee. Wel spannend, want voor hetzelfde geld kan het ook vreselijk mislukken."

Socrates is de eerste voorstelling in een reeks van filosofenmonologen die acteur Stefaan Van Brabandt de komende jaren wil realiseren. Voor elke filosoof schreef Van Brabandt een monoloog in een specifieke toon en stijl die overeenstemt met de denkhouding en het temperament van de filosoof in kwestie. Hij zocht er ook telkens een acteur bij.

"Ik heb Stefaan in 2000 leren kennen, toen hij afstudeerde aan Studio Herman Teirlinck", vertelt Vanden Broecke. "Hij was toen al erg tekstueel en filosofisch ingesteld. Een aantal jaar geleden besliste Stefaan zijn acteercarrière op een lager pitje te zetten en filosofie te studeren, trouwens ook aan de Universiteit Antwerpen. Die studie maakt hij nu ten gelde in het theater door de komende jaren vijf filosofen op het podium te brengen: hij wil dat Damiaan De Schrijver Schopenhauer voor zijn reke-

ning neemt, oud-student Germaanse talen Wim Helsen Nietzsche, Peter Van Den Eede Hegel en Robbie Cleiren Kierkegaard. Ik bijt nu de spits af met Socrates. Ik wil het publiek echt op sleeptouw nemen doorheen de filosofie

van Socrates, zodat ze op de duur denken dat de grote filosoof daar voor hen staat in plaats van ik. Dat vind ik zelf het mooiste aan toneel: dat ik na vijf minuten vergeten ben dat ik in het theater zit. Als het esthetische of het artistiekerige te veel door de spleten van het medium begint te gapen, werkt het niet bij mij. Ik heb liever een rechtstreekse plug naar de oren en het hart van de mensen."

Man met een Missie

Een stuk waarin je ook écht vergeet dat je naar toneel aan het kijken bent, is *Missie*. David Van Reybrouck schreef een pakkende en tegelijk humoristische getuigenis van een oude maar nog steeds vitale missionaris in

De verantwoordelijkheid ligt bij de docenten om zo begeistertend mogelijk les te geven. Kennis moet prettig toegediend worden.

KLASSIEKE TALEN "Ik hield van de studie van het Latijn en het Grieks, zodat ik die grote denkers in hun oorspronkelijke taal kon lezen."

Congo, weergaloos neergezet door Vanden Broecke. Ondertussen toert Vanden Broecke al acht jaar lang met deze meesterlijke theatermonoloog in binnen- en buitenland. Staande ovaties en een lyrisch publiek zijn nog steeds zijn deel: "Ik speel *Missie* nu nog altijd dertig keer per jaar, in vier verschillende talen. De mensen komen me achteraf vaak vertellen dat ze het gevoel hadden dat het echt witte pater André Vervecke was die tot hen sprak. *Missie* geslaagd."

Op 1 april 2016 gaat *Hechten* in première, een stuk met *Safety First*-compagnen Ruth Beeckmans en Matteo Simoni. Vanden Broecke speelt Wim, een verbiterte boekhouder en asceet, Simoni is zijn

jongere stiefbroer Gert, eeuwige student en romantische dromer. Beiden strijden ze om de gunst van de begaafde, maar hopeloos verwarde Lise, een filosofe met een zwak voor Nietzsche – een rol voor Beeckmans. Opnieuw een stevige portie filosofie in dit nieuwe stuk, toch een overblijfsel uit Vanden Broeckes opleiding klassieke talen aan de toenmalige UFSIA?

"Filosofie spreekt me inderdaad al sinds mijn studententijd aan. Ik hield ook erg van de studie van het Latijn en het Grieks, zodat ik die grote denkers in hun oorspronkelijke taal kon lezen. Het Latijn vind ik een zeer heldere, gestructureerde taal die mijn gevoel voor logica gestimuleerd heeft. →

Rosse ridders

"Ik kom tot rust door in de tijd van mijn kinderen te kruipen", zegt Bruno.

"Onlangs heb ik samen met mijn tweejarige zoon de betekenis van het woord 'zweven' ontdekt door een boomblaadje herhaaldelijk te laten neerdwarrelen op de grond. Het woord 'vallen' kende hij al, maar 'zweven' nog niet. De blik van je kinderen is de mooiste poort tot verwondering."

THEATER "Toneel is mijn speeltuin, waar de volledige Bruno tot zijn recht kan komen."

→ Het Grieks wakkerde dan weer mijn liefde voor poëzie aan. Tijdens mijn kandidaturen in Antwerpen heb ik echt een bad in de klassieke filologie gekregen. Mijn professoren waren hard in de leer, maar ik kon redelijk goed om met die discipline en strengheid. Spijtig dat die opleiding is stopgezet."

Kloof met toneelschool

Heel wat losser ging het er naderhand in het Conservatorium aan toe: "Ik had al wat

toneelervaring opgedaan in het zesde middelbaar, maar pas aan het einde van de tweede licentie kreeg ik de toneelmicrobe goed te pakken. Ik had zowel mijn diploma klassieke filologie als een aggregaatsdiploma op zak en was klaar om te gaan lesgeven, maar ik besloot toch – samen met Clara van den Broek – om mijn kans te wagen aan het Conservatorium. Mijn ouders vielen uit de lucht: 'Wat ga jij nu doen? Toneel? En je hebt juist een diploma?' Aanvankelijk wilde

ik één jaar toneel doen, maar dat werden er al snel twee. In het derde jaar is mijn moeder ziek geworden en ben ik gestopt. Ik ben dan heel organisch in die theaterwereld gerold. Het was totaal mijn bedoeling niet om toneelspeler te worden, want ik had net heel wat sollicitatiebrieven naar middelbare scholen verstuurd. Maar toen de eerste antwoorden binnenkwamen, had ik al een vol theaterseizoen."

Vanden Broecke was blij met zijn vier jaar universitaire bagage toen hij met toneelschool begon, maar ervoer de overgang echt als een kloof: "Het conservatorium voelde aan als een afscheid van het leven in de boeken. Waar aan de universiteit alleen mijn geest werd gestimuleerd, ontdekte ik aan het conservatorium mijn lijf: ik moest ineens bewegen, dansen, spreken, interageren, met mensen bezig zijn."

Toch houdt Vanden Broecke alleen maar fijne herinneringen aan zijn studententijd over: "Vooral in mijn licenties ging een hele nieuwe wereld open: de eerste keer op kot, je eigen plan trekken, de eerste liefde,... alle dingen kwamen in een mooie regenboogkleurige coalitie op me af. *(lacht)* Door jarenlang twintig Latijnse woordjes per dag te moeten studeren, merk ik wel dat het memoriseren van teksten me goed afgaat. Ik heb heel wat trucjes geleerd om dingen te onthouden en daar doe ik nu mijn voordeel mee."

Naar de oase

Voor Vanden Broecke moeten kunst en cultuur een onderdeel van een universiteit uitmaken: "Hoe meer het kan onderwezen worden, hoe liever. Alles wat jongeren kan prikkelen om een zo open mogelijke toekomst tegemoet te gaan, juich ik toe. Ik geloof niet erg in remediërend werken, zoals jongeren verplicht naar het toneel sturen of een literatuurlijst laten lezen. Ik merk wel dat de jeugd heel gevoelig is voor de persoon die de kennis overdraagt. De verantwoordelijkheid ligt bij de docenten om zo begeistertend mogelijk les te geven. Kennis moet prettig toegediend worden. Mijn oudste zoon zucht geregeld bij zijn huiswerk:

Goed toneel heeft een rechtstreekse plug naar de oren en het hart van de mensen.

'Moet dit nu echt?'. Dan leg ik hem uit dat je soms even door een kleine woestijn moet om een oase te bereiken."

Komisch vs ernstig

Veel woestijn kwam Vanden Broecke op zijn artistieke parcours nog niet tegen. Al zestien jaar lang kan hij perfect van zijn acteursprestaties leven. Hoewel hij een lichte voorkeur heeft voor toneel – "omdat daar de fantasie en de creativiteit welig kunnen tieren" –, houdt hij evenzeer van het medium televisie. Vanden Broecke rolde eveneens erg toevallig de tv-wereld in. "Ik kies eigenlijk nooit voor genres of projecten, maar in de eerste plaats voor mensen. Mijn eerste deftige rol op televisie werd me aangeboden door regisseur Jan Eelen. Hij zag me spelen in het theater, vroeg of ik wilde solliciteren en van het een kwam het ander."

Bij het brede publiek werd Vanden Broecke bekend door zijn vertolking van Sammy Tanghe in *Het Eiland*, een zonderlinge figuur die in zijn eigen wereldje leeft, het geliefkoosde slachtoffer van grappen en pesterijen is, maar eigenlijk gewoon op zoek is naar een beetje vriendschap.

TV-kijkend Vlaanderen kent Vanden Broecke vooral van komische rollen – *Het Eiland*, *Wat Als?!*, *Safety First* –, maar voor zijn theaterrollen kiest hij toch andere types: "Sinds *Het Eiland* word ik inderdaad vooral voor komische rollen gecast. Ik hou ervan mensen te laten lachen, maar wil ze ook graag ontroeren. Toneel is mijn speeltuin, waar de volledige Bruno tot zijn recht kan komen. Televisie is de speeltuin van iemand anders waar ik al eens mag komen schommelen."

Momenteel wordt de *Safety First*-film ingeblikt en dat smaakt voor Vanden Broecke naar meer: "Al is het voor mij vooral weer een 'mensen-kwestie'. Ik voel me echt goed bij productiehuis Shelter (waar alumnus Tim Van Aelst frontman is, red.) en doe graag projecten met hen. Ook Jan Eelen mag me werkelijk alles vragen. Ik ben graag bij die mens. Ik heb geen *bucket list* met rollen die ik nog graag zou spelen of genres die ik nog wil exploreren. Ik heb al erg veel kunnen uitproberen: monologen, dialogen, sketches, films... Ik ben dankbaar voor wat op mijn pad komt en hoop nog lang te kunnen doen wat ik graag doe."

Halfweg

Tijdens de fictieve serie *De Ronde van Jan Eelen* zagen we Bruno Vanden Broecke als Bart Portman al wat pingelen op gitaar. Al twintig jaar lang schrijft Vanden Broecke nummers, maar nooit kwam hij met dat materiaal naar buiten. In 2012 achtte hij de tijd toch rijp om dat verborgen muzikale talent te openbaren aan het grote publiek. Het resultaat: *Halfweg*. De liedjes zijn opgewekt, meerstemmig en poppy, maar evengoed mijmerend, bevlogen en traag, en altijd in het Nederlands. "Toneel is mijn speeltuin, maar muziek is mijn levensader, mijn onderstroom. Die muziek zal er altijd zijn", getuigt Vanden Broecke. "Ik heb mijn eerste plaat zelf geproduceerd en bekostigd door reclamespotjes in te spreken. Ik heb er twee jaar voor gespaard en het was een droom die uitkwam."

Flemish actor with a love of philosophy

E

Bruno Vanden Broecke is a talented and versatile Flemish theatre, film and television actor. Filming started on his second full-length feature film, *Safety First*, during the summer and his monologue, *Socrates*, which will premiere at the end of September, sees Vanden Broecke bring one of history's most legendary philosophers back to life. Since 2007, Vanden Broecke has been touring with his extremely successful play, *Mission*, putting on up to 30 performance a year in four different languages. Vanden Broecke is passionate about theatre with a philosophical twist – probably a throwback to his days studying classical languages at the University of Antwerp. After his studies he embarked on theatre training at the Conservatoire and thus came naturally into the theatre world. Vanden Broecke feels that art and culture are essential elements of any university: "The more it can be taught, the better. I'm a supporter of anything that can encourage young people to be ready for as open a future as possible. But above all, learning should be enjoyable." Flemish TV viewers mainly know Vanden Broecke for his comic roles, but when it comes to theatre he opts for different types: "I love making people laugh, but I also want to move them. Theatre is my playground, where the full Bruno can come into his own. Television is more like someone else's playground, which I can swing in and out of."